ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lieta Nr.A420645711
(A-02913-12/42)

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē, 2012.gada 27.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Māris Šļakota,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *I.F.* pieteikumu par Latvijas Universitātes Akadēmiskās šķīrējtiesas 2011.gada 22.septembra sprieduma Nr.V16-1/12 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu par vērtējuma „5 balles" noteikšanu.

Aprakstošā daļa

[1] *I.F.* (turpmāk – pieteicējs) 2011.gada 6.jūnijā un 2011.gada 13.jūnijā Latvijas Universitātes (turpmāk – LU) */fakultāte/* kārtoja valsts noslēguma pārbaudījumu teorētisko daļu. Pārbaudījuma */mācību priekšmets/* sadaļā pieteicējam vajadzēja sniegt atbildi uz jautājumu */jautājums/*.

Pieteicēja kārtotā pārbaudījuma vērtējums norādīts uz pārbaudījuma lapas. Docente *E.N.* sākotnēji norādīto vērtējumu „5" pārlabojusi uz vērtējumu „3", norādot arī vērtējumu ar vārdiem – „vāji". Tāpat uz vērtējuma lapas docente *E.N.* izdarījusi atzīmi „Labotam ticēt", kā arī parakstījusi gan vērtējumu, gan labojuma atzīmi.

2011.gada 28.jūnijā tika paziņoti noslēguma pārbaudījumu rezultāti, tostarp tas, ka pieteicējs par */mācību priekšmets/* sadaļas otro jautājumu saņēmis vērtējumu „3".

Pieteicējs 2011.gada 1.jūlijā iesniedza apelāciju par noslēguma pārbaudījumiem, apstrīdot vērtējumu par */mācību priekšmets/* sadaļas otro jautājumu.

LU */fakultāte/* Apelācijas komisija (turpmāk – Apelācijas komisija) 2011.gada 1.jūlijā izskatīja pieteicēja apelāciju, nekonstatēja pārkāpumus attiecībā uz vērtējumu */mācību priekšmets/* sadaļas otro jautājumu un apelāciju šajā daļā noraidīja.

[2] 2011.gada 12.jūlijā LU mācību prorektors saņēma pieteicēja sūdzību par procedūras pārkāpumiem Apelācijas komisijas darbā. Šajā sūdzībā pieteicējs lūdza */mācību priekšmets/* sadaļas otrā jautājuma vērtējuma pārlabojumu atzīt par nepamatotu un nelikumīgu, kā arī noteikt sākotnējo pozitīvo vērtējumu.

2011.gada 14.jūljā LU mācību prorektora pienākumu izpildītājs (turpmāk – Prorektors) nolēma noraidīt pieteicēja sūdzību. Lēmumā izvērtēja Apelācijas komisijas darbu, kā arī norādīja, ka pieteicējs pēc būtības apstrīd darba vērtējumu, nevis norāda uz Apelācijas komisijas procesuālajiem pārkāpumiem.

[3] Pieteicējs 2011.gada 15.augustā vērsās ar iesniegumu LU Akadēmiskajā šķīrējtiesā (turpmāk – Šķīrējtiesa), lūdzot atcelt Apelācijas komisijas 2011.gada 1.jūlija lēmumu daļā par apelācijas noraidīšanu par vērtējuma pārlabošanas kārtību */mācību priekšmets/* sadaļas otrajā jautājumā un Prorektora 2011.gada 14.jūlija lēmumu. Iesniegumā norādīja, ka vēlas, lai vērtējuma pārlabošanu par */mācību priekšmets/* sadaļas otro jautājumu Šķīrējtiesa atzītu par nepamatotu un nelikumīgu un noteiktu par likumīgu sākotnējo pozitīvo vērtējumu. Pieteicēja ieskatā viņa sniegtā atbilde uz šo jautājumu ir pietiekama pozitīva vērtējuma iegūšanai.

Ar Šķīrējtiesas 2011.gada 22.septembra spriedumu Nr.V16-1/12 (turpmāk – Spriedums) pieteicēja 2011.gada 15.augusta iesniegums noraidīts.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Šķīrējtiesai ir jānoskaidro, vai valsts pārbaudījuma vērtēšanā nav pārkāpts procesuālā taisnīguma, patvaļas aizlieguma vai tiesiskās vienlīdzības princips.

[3.2] Ministru kabineta 2001.gada 20.novembra noteikumu Nr.481 „Noteikumi par otrā līmeņa profesionālās augstākās izglītības valsts standartu" 30.punkts nosaka, ka vērtējums valsts pārbaudījumā izliekams 10 ballu sistēmā atkarībā no apguves līmeņa. Detalizētākas valsts pārbaudījumu norises prasības ārējos normatīvos aktos nav noteiktas. Šie jautājumi, tostarp tas, ko var uzskatīt par augstu vai zemu obligātā satura apguves līmeni, saskaņā ar Augstskolu likuma 4.pantā izklāstīto augstskolu autonomijas principu ir nosakāmi pēc augstskolas ieskatiem.

Valsts pārbaudījuma norises kartību 2011.gadā *„/Nosaukums/"* profesionālās augstākās izglītības studiju programmā regulēja Nolikums par noslēguma pārbaudījumiem

Latvijas Universitātē (turpmāk – Nolikums), ko apstiprinājis LU Senāts. Saskaņā ar Nolikuma 1.2.punktu noslēguma pārbaudījumu atbilstoši studiju programmas prasībām var veidot noslēguma darba aizstāvēšana, teorētisko un praktisko zināšanu pārbaude visas studiju programmas vai fakultātes domes akceptētas programmas daļas apjomā vai noslēguma darba aizstāvēšana un zināšanu pārbaude.

LU */fakultāte/* Domes 2006.gada 20.martā apstiprināto Noteikumu par *„/Nosaukums/"* profesionālo studiju programmas valsts eksāmenu 2.punkts paredz, ka teorētiskajiem jautājumiem jābūt formulētiem tā, lai, izsmeļoši atbildot uz tiem, students apliecinātu, ka ir ieguvis */profesija/* kvalifikācijai nepieciešamās zināšanas.

[3.3] Pieteicējs uzskata, ka viņa darba sākotnējais vērtējums patvaļīgi grozīts, proti, bez pamatojuma un prettiesiski docente *E.N.* aizstājusi sākotnējo darba vērtējumu „5" ar vērtējumu „3".

Nolikuma 2.2.punkts paredz, ka otrā līmeņa augstākajās profesionālajās studiju programmās profesionālo studiju valsts pārbaudījuma komisija ir valsts pārbaudījumu komisija. Savukārt Nolikuma 4.7.punkts paredz, ka noslēguma pārbaudījumus vērtē valsts pārbaudījumu komisija. Tieši valsts pārbaudījumu komisija atbilstoši Nolikuma 4.3.punktam nosaka valsts pārbaudījuma vērtējumu.

Līdz ar to noslēguma pārbaudījumos vērtējumu nosaka koleģiāla institūcija – valsts pārbaudījumu komisija, sēdē izskatot attiecīgo darbu un nosakot tā atzīmes vērtējumu, proti, atzīmi desmit ballu skalā.

Pieteicējam izliktā atzīme nav grozīta, par atzīmi uzskatāms valsts pārbaudījumu komisijas noteiktais vērtējums, kas paziņots 2011.gada 28.jūnijā. Pieteicējam šajā datumā darīts zināms, ka viņa atbildes uz */mācību priekšmets/* sadaļas otro jautājumu vērtējums ir nesekmīgs, proti, novērtēts ar atzīmi „3 (vāji)".

Šī atzīme nav nedz labota, nedz grozīta pēc tās paziņošanas, kad valsts pārbaudījumu komisija bija noteikusi šādu vērtējumu.

Uz pieteicēja darba atrodamais vērtējums nav uzskatāms par atzīmi, bet gan par darba vērtētāja priekšlikumu valsts pārbaudījumu komisijai par iespējamo darba novērtējumu. Darba vērtētāja atzīmes priekšlikums, kā arī izdarītās atzīmes uz darba uzskatāmas par darba vērtēšanas procesa atspoguļojumu.

[3.4] Darba vērtējums ir individuāls un dziļi personisks lēmuma pieņemšanas process, kura ietvaros mācībspēks izsver virkni komplicētu jautājumu, lai pārliecinoši un argumentēti varētu izšķirties par konkrētu atzīmi, ar kādu vērtējams konkrētais darbs. Mācībspēkam ar atzīmi jāspēj novērtēt darbā atspoguļoto studenta zināšanu, iemaņu un prasmju līmeni. Tāpat mācībspēkam jānodrošina vērtējuma vienotība visiem studentu darbiem, proti, darbu vērtēšanas process sevī ietver dažādu darbu salīdzināšanu un darba kvalitātes savstarpējo izsvēršanu.

Zinātniskajā literatūrā īpaši uzsvērta mācībspēka pieredzes loma šajā komplicētajā procedūrā: „Pieredzējušam docētājam ar laiku veidojas noteiktu kritēriju sistēma, kas pat studenta atbildes sākumā ļauj secināt gaidāmo rezultātu" (Vedins I. Mācīšanas māksla. Rīga: Avots, 2011, 304.lpp.). Tāpat arī atzīts, ka „docētājs ir cilvēks, bet cilvēks nevar būt brīvs no personiska uzskata par vērtēšanas kritērijiem" (Turpat, 308.lpp.).

Pieteicējs kļūdaini uzskatījis, ka viņa atzīme tikusi labota. Docentes *E.N.* izdarītās atzīmes tapušas darba vērtēšanas procesā, atspoguļojot šo procesu. Taču atzīmi ir noteikusi valsts pārbaudījumu komisija, ņemot vērā docentes *E.N.* priekšlikumu, un šī atzīme nav nedz grozīta, nedz labota. Darba vērtētāja priekšlikums par iespējamo darba novērtējumu valsts pārbaudījumu komisijai nav saistošs un nerada studējošajam tiesisko paļāvību tieši uz šādu vērtējumu.

[3.5] Šķīrējtiesa secināja, ka pieteicējs pēc būtības vēlējies noskaidrot uz darba atrodamā vērtējuma priekšlikuma labojuma pamatojumu.

Šķīrējtiesa vērsa pieteicēja uzmanību, ka jau Apelācijas komisija norādījusi: studentam pēc vērtējuma uzzināšanas ir tiesības vērsties pie labotājiem un saņemt skaidrojumu par vērtējumu (sk. LU */fakultāte/* Apelācijas komisijas 2011.gada 1.jūlija sēdes protokola Nr. 9/2011 10.punktu).

Šķīrējtiesas sēdē pieteicējs atzina, ka nav izmantojis iespēju vērsties pie darba labotājas un lūgt skaidrojumu par izdarītajām atzīmēm uz darba.

[3.6] Šķīrējtiesa secināja, ka pieteicēja darba vērtējumā nav pārkāpts patvaļas aizlieguma princips un procesuālā taisnīguma princips. Tāpat Šķīrējtiesa secināja, ka šajā gadījumā nav nepieciešams izvērtēt tiesiskās vienlīdzības principa pārkāpumu, jo nav konstatējama atšķirīga attieksme.

[4] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu, kurā lūdza atcelt Spriedumu, atzīt par nelikumīgu vērtējuma pārlabošanas uz negatīvu vērtējumu procedūru un noteikt par likumīgu sākotnējo pozitīvo vērtējumu „5 balles".

Pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Šķīrējtiesa Spriedumā nav izvērtējusi un pat nav uzskaitījusi pieteicēja norādītos motīvus, nav sniegusi pamatojumu to noraidīšanai. Šķīrējtiesa formāli, bez papildus pamatojuma pievienojusies Prorektora un Apelācijas komisijas lēmumiem.

[4.2] */mācību priekšmets/* 2.jautājumā (*/jautājums/*) sākotnēji pieteicējam tika noteikts vērtējums „5". Savukārt, kā redzams no darba, pēc tam šis vērtējums pārvilkts uz „3", iekavās norādīts „vāji" un pielikta atzīme „labotam ticēt".

Nav pamatots, kādēļ vērtējums ir izmainīts uz negatīvu un, turklāt, tas ir mainījies divu baļļu ietvaros, kaut gan pašā darbā nav norādes uz kļūdām (kā tas ir skaidri parādīts, piemēram, šī paša */mācību priekšmets/* 1.jautājumā).

[4.3] Saskaņā ar LU iekšējās kārtības noteikumiem studējošajiem ir tiesības zināt pārbaudījuma formu un nosacījumus, vērtēšanas kritērijus. Kā arī saskaņā ar LU iekšējās kārtības noteikumu 5.6.punktu ir tiesības savlaicīgi saņemt objektīvu sava studiju darba novērtējumu. Līdz ar to pieteicējam ir tiesības zināt, kādas nepilnības viņš ir pieļāvis, kas no nepieciešamās atbildes satura ir un kas nav iekļauts atbildē.

Šo kritēriju neatspoguļošana labotajā darbā būtiski ierobežo pieteicēja tiesības aizstāvēties pret tiesību aizskārumu.

Būtiski ir tas, ka šādu pārkāpumu Apelācijas komisija konstatēja valsts pārbaudījumu komisijas darbā, attiecībā uz pieteicējam noteiktā pozitīvā vērtējuma pārlabošanu uz negatīvu */mācību priekšmets 2/* 1.jautājumā, kur vērtējums „4" tika pārlabots uz „2", tomēr izskatot pieteicēja sūdzību un izvērtējot pārlabošanas pamatojumu, darbs tika pārvērtēts (norādot vērtēšanas kritērijus) un noteikts pozitīvs vērtējums „5".

Trūkst konsekvences Apelācijas komisijas, Prorektora un Šķīrējtiesas argumentācijā par to, kādas sekas ir gadījumā, ja vērtētājs darbā nav norādījis vērtējuma pamatojumu.

[4.4] Vērtējuma pārlabošanu šajā gadījumā nevar uzskatīt par pārrakstīšanās kļūdas labojumu, kā to norādījusi Apelācijas komisija. Par to liecina pieteicēja atbildes saturs, kur pieteicējs parādījis zināšanas pozitīva vērtējuma iegūšanai pietiekamā apjomā. Tātad, sākotnēji pieteicēja atbilde tika novērtēta ar pozitīvu vērtējumu „5 balles".

Šķīrējtiesa norādījusi, ka docentes *E.N.* izdarītās atzīmes tapušas darba vērtēšanas procesā, taču atzīmi ir noteikusi valsts pārbaudījumu komisija, ņemot vērā *E.N.* priekšlikumu, un šī atzīme nav nedz grozīta, nedz labota. Šāds Šķīrējtiesas secinājums ir pretrunā ar Apelācijas komisijas norādīto, ka tā ir uzskatāma par pārrakstīšanās kļūdu, kā arī Apelācijas komisijas reālo darbību apmierinot pieteicēja prasību otrā daļā, un norādot, ka vērtējuma pārlabošanas kritēriji ir jānorāda.

Uz to, ka netika veikta pārrakstīšanās kļūdas labošana, norāda arī citādas krāsas un biezuma pildspalvas izmantošana, kas liecina, ka labojums nav izdarīts uzreiz, bet gan vēlāk.

[4.5] Citos jautājumos vērtētāji (noslēgumu pārbaudījumu komisija) ir atzīmējuši jautājumus, kuri ir apskatīti atbildē un kuri nav, vadoties no kā arī noteikuši vērtējumu.

Izskatāmajam gadījumam analoģiskās situācijās tika pieņemti citādi lēmumi.

[4.6] LU iekšējie normatīvie akti neparedz, ka studentam būtu jāvēršas pie labotāja jebkādu paskaidrojumu, kas saistīti ar vērtējuma kritērijiem, saņemšanai, nav norādīta šādas vēršanās forma un procedūra. Vērtējuma kritērijiem ir jābūt norādītiem valsts pārbaudījumu komisijas lēmumā.

[5] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā LU neatzina pieteikumu. Papildus Spriedumā ietvertajai argumentācijai norādīja, ka pieteicējs kļūdaini uzskata, ka viņa vērtējums tika izmainīts vai samazināts. No Šķīrējtiesas 2011.gada 22.septembra sēdes

protokola ir secināms, ka pieteicējam */fakultāte/* pārstāvji docents *J.K.* un docente *D.H.* izsmeļoši izskaidroja, ka konkrētais labojums tika izdarīts, jo docētāja *E.N.* vērtēšanas procesā pieļāva pārrakstīšanās kļūdu. Nepamatots ir pieteicēja viedoklis, ka pārrakstīšanās kļūda būtu kā īpaši jāpamato. Blakus pārlabotajai atzīmei ir izdarīta atruna „labotam ticēt", ko ar parakstu ir apliecinājusi darba vērtētāja docente *E.N.*

No minētās sēdes protokola ir konstatējams, ka pieteicējs pats apliecina, ka viņam vērtējums tika paziņots „3 balles", līdz ar to nav konstatējams, ka pieteicēja darbs tiktu pārvērtēts vai vērtējums mainīts pēc atzīmes paziņošanas pieteicējam.

[6] Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 114.pantu tiesa lietu izskatīja rakstveida procesā, jo tam rakstveidā piekritis pieteicējs (*lietas 9.lapa*) un, kā to atzīst tiesa, lietā esošie dokumenti ir pietiekami.

Motīvu daļa

[7] Izvērtējot lietas dalībnieku argumentus un lietas materiālus, tiesa secina, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[8] Kā to pamatoti norāda atbildētāja, tiesas kompetencē, izskatot sūdzību par eksāmena vērtējumu, ir pārbaudīt, vai eksāmena organizēšanas procesā tika ievērots procesuālais taisnīgums un patvaļas aizliegums, kā arī tiesiskā vienlīdzība, proti, vai visiem pretendentiem bija vienādas iespējas, vienādi apstākļi un vai visu pretendentu zināšanas tika vērtētas pēc vienādiem kritērijiem (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 23.marta spriedumu lietā Nr.SKA-32/2009 29.punktu, 2010.gada 25.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-59/10 10. un 12.punktu*). Tātad, novērtējumu pēc būtības tiesa pārbaudīt nevar.

Arī pieteicējs vairākkārt pieteikuma tekstā atzīst, ka apstrīdams ir nevis pats eksāmena vērtējums, bet gan procedūras pārkāpumi.

Līdz ar to, prasījums par administratīvā akta izdošanu par vērtējuma „5 balles" noteikšanu nav jāsaprot tā, ka tiesai būtu jānovērtē pieteicēja sniegums eksāmenā. Pieteicēja ieskatā šāds vērtējums viņam jau bija noteikts, taču vēlāk ticis prettiesiski mainīts. Pieteicējs lūdz tiesu atzīt šo LU pieļauto procedūras pārkāpumu un ar spriedumu noteikt, ka LU ir jāatgriežas pie pieteicējam sākotnēji izliktā vērtējuma.

[9] No pieteicēja argumentiem izriet, ka ir pārkāpts patvaļas aizlieguma un vienlīdzīgas attieksmes princips.

Pirmais no minētajiem principiem pārkāpts, patvaļīgi grozot iepriekš jau noteikto pozitīvo eksāmena vērtējumu, otrais – vienādos apstākļos pieņemot dažādus lēmumus, proti, līdzīgā gadījumā vērtējuma pamatojuma trūkums bijis pamats darba pārvērtēšanai un labvēlīgam iznākumam, taču izskatāmajā gadījumā – nē.

[10] Tiesa nekonstatē, ka attiecībā uz pieteicēju tika pārkāpts patvaļas aizlieguma princips.

Lietā nav strīda par to, ka valsts pārbaudījuma */mācību priekšmets/* sadaļā uz darba ar kodu 01043 docente *E.N.* sākotnēji norādīto vērtējumu „5" pārlabojusi uz vērtējumu „3", norādot arī vērtējumu ar vārdiem – „vāji" un izdarījusi atzīmi „Labotam ticēt" (*lietas 22.lapa*).

Pieteicēja ieskatā šāda rīcība nozīmē patvaļīgu vērtējuma grozīšanu. Šāds pieteicēja viedoklis nav pamatots.

Tiesai nav pamata uzskatīt, ka vērtējuma „5" pārlabošana uz „3" nav notikusi kā pārrakstīšanās kļūdas labošana, bet gan izdarīta patvaļīgi. Proti, lietā nav nekādu pierādījumu, kas liecinātu, ka vērtējums „3 balles" nav sakritis ar docentes *E.N.* iekšējo pārliecību par tieši šāda vērtējuma atbilstību eksāmena darba saturam. Un pretēji, lietas materiāli nenorāda uz to, ka *E.N.* vērtējumu labojusi pamatojoties uz neobjektīviem un neracionāliem apsvērumiem, piemēram, personisko nepatiku, ieinteresētību u.tml.

Kā to pamatoti norāda atbildētāja, netiek aizsargāta pieteicēja paļāvība uz vērtējumu, ko docētāja kā pirmo norādījusi eksāmena darba lapā, bet ko vēlāk atklājusi kā kļūdainu. Pirmkārt, pieteicējam netika paziņots, ka viņa darbs ticis novērtēts ar „5". Otrkārt, saskaņā ar Nolikuma 2.2. un 4.7.punktu noslēguma pārbaudījumus vērtē valsts pārbaudījumu komisija – koleģiāla institūcija. Līdz ar to, ir pamatots atbildētājas arguments, ka docētājas vērtējums uz darba ir tikai priekšlikums valsts pārbaudījumu komisijai par iespējamo darba novērtējumu.

[11] Tiesa nekonstatē arī tiesiskās vienlīdzības principa pārkāpumu.

Kā to pamatoti norāda atbildētāja, nav konstatējama atšķirīga attieksme salīdzinājumā ar citām personām, proti, nav konstatējams diskriminācijas aizlieguma, kā viena no tiesiskās vienlīdzības principa sastāvdaļām, pārkāpums.

Pieteicējs izvirza argumentu, ka nav ievērota vienlīdzības principa izpausme – vienādas situācijas ir jāregulē vienādi. Tiesa šim argumentam nepiekrīt. No lietas materiāliem neizriet, ka divās vienādās situācijās jautājums noregulēts dažādi. Proti, tiesa nekonstatē salīdzināmo situāciju vienādību.

No Apelācijas komisijas sēdes protokola izriet, ka tika atzīta par pamatotu pieteicēja apelācija daļā par vērtējumu */mācību priekšmets 2/* pirmajā jautājumā (1.situācija), taču netika atzīta par pamatotu pieteicēja apelācija daļā par vērtējumu */mācību priekšmets/* sadaļas otrajā jautājumā (2.situācija). Pirmajā gadījumā tika atzīts, ka trūkst vērtētāja pamatojuma par neatļauta palīglīdzekļa lietošanu, t.i., par pieteicēja darba un cita studenta darba identiskumu tādā pakāpē, lai secinātu, ka izmantots neatļauts palīglīdzeklis. Otrā situācijā iespējamā palīglīdzekļa izmantošana vispār netika apspriesta, pieteicēja darbs ticis novērtēts kā nesekmīgs nevis tādēļ, ka tika izmantots neatļauts palīglīdzeklis, bet gan tādēļ, ka pieteicēja zināšanu sniegums nebija pietiekams.

Secināms, ka abas situācijas nav vienādas. Pamatojuma plašumam un detalizētībai katrā no apskatītajām situācijām ir atšķirīgas prasības. Pamatojumam par pamatlīdzekļu izmantošanu ir jābūt vērstam uz empīriska fakta pierādīšanu, kas nav atkarīgs no vērtējuma, savukārt zināšanu vērtējums, kā to pareizi norāda atbildētāja, balstās, cita starp, uz vairāku darbu kvalitātes savstarpējo izsvēršanu un vērtētāja profesionālo un personisko pieredzi.

[12] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs nav vērsies pie darba vērtētājiem ar lūgumu izskaidrot vērtējuma kritērijus, pieteicēja pieļautās kļūdas u.tml. Ja šāda lūguma nav bijis, vērtējums, kas izteikts desmit ballu sistēmā, ir pietiekams arī bez papildus norādēm. Līdz ar to, ir noraidāmi pieteicēja argumenti par pamatojuma trūkumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *I.F.* pieteikumu par Latvijas Universitātes akadēmiskās šķīrējtiesas 2011.gada 22.septembra sprieduma Nr.V16-1/12 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu par vērtējuma „5 balles" noteikšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis M.Šļakota